

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 3. S. Frontonius, spe diuinæ prouidentiae, septuaginta viros in desertum
trahit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

An non Patriarchæ Jacob filijsque eius, in summa annonæ caritate, per Iosephum Aegypti saluatorem, alimenta prouidit? An non in ipsa solitudine fontem de petra, panem de nubibus eiecit? & quidem panem sapidissimum? Nam *panem cœli dedit eis, panem Angelorum manducauit homo.* An non, tempore tam diuturnæ famis, *Eliæ corui deferebant panem & carnes manè, similiter panem & carnes vesperi, & bibebat de torrente?* An non eidem postea, per piam viduam, in Sarephta Sidoniorum, de mensa prospexit? An non, quando ipse Christus diabolum à se reiecit e-furiens, qui eum lapides comesse volebat, *Angeli accesserunt, & ministrabant ei?* An non vel solorum virorum quinque millia quinq; panibus hordaceis & duobus piscibus satiavit, idem Dominus, in loco deserto, vbi neque furnus erat, neque pistor? Hæc aliâque complura diuinæ litteræ prodiderunt. Sed quia exempla, cum delectatione, docent, age, alia ex alijs quoque historijs adducamus.

Psal. 77.

24.

3. Reg. 17.
6.

Matth. 4.

11.

Ioan. 6.

10.

§. III.

S. Frontonius, spe diuinæ prouidentiae, septuaginta viros in desertum trahit.

Heribertus Rosvveydus vir eruditus, & Rosvveid

A 4

ab

lib. 1. de
vita &
verbis
Seniorū
14. Apr.
Pag. 238.

Matth. 6.
31.

ab historijs SS. Patrū clarus, ex D. Hierony-
mo alijsq; antiquæ fidei & sinceritatis Scri-
ptoribus, inter varias Seniorū vitas, refert, S.
Frontonium, quem Martyrologiū Romanū
14. April. Vsuardus & Ado, Frontonē (non
illum S. Petri discipulum, Episcopum Petra-
goricū, sed Alexandrię Abbatē) nominant,
sub Antonino Imperatore, anno tertio deci-
mo Imperij eius, in AEgypto, cum Mundū,
tanquam Diomedem hospitium, execratus
in solitudinem profugere vellet, instar di-
uini magnetis cuiusdam, septuaginta adeo
fratres secum traxisse: quibus persuasit, vt
nihil secum, præter minuta olerum semina,
& palas sarculósque deferrent, vsus illis ver-
bis Domini: *Nolite cogitare, quid manducetis,
aut quid bibatis, aut quo operiamini: hæc enim
omnia gentes mundi quærunt. Quærite primū
regnum Dei & iustitiam eius, & hæc omnia a-
diciētur vobis. Teneamus promissum, & in-
ueniemus in nobis opus Domini conseruatum.*
Hac oratione, diuinæq; Prouidentię & Bo-
nitatis sponse, incensi septuaginta viri,
instructum ab omnibus rebus necessarijs
monasterium, commoditates maximas, li-
berales piorum hominum manus, & obuia
auxilia, vno verbo, cellam & culinam, pe-
num

num & focum deseruerunt; & loca inculta, deserta, aspera, vix ipsis feris habitanda adierunt. Ibi, vt omne principium feruet, vigilijs, precibus, ieiunijs, laboribus varijs Deo cupidè seruiuerunt; tantò cælo viciniores, quantò remotiores à mundo. Angelos dixisses. Sed quò non penetrat, seu tentator, seu tentatio? Multos in claustris frangit asperitas, multos fatigat diurnitas: & non rarò primi spiritus religionis, cum tempore, intepescunt, aut omnino cadunt. Quin Sathan Tartareus ipse quoq; cibum electum affectat, & Cerbero, si bolum adipiscatur non quotidianum, optatò accidit. Sed omnium periculosissima pugna est, cum hostis simulat amicum; qui & Christum in deserto aggressus, amicis in speciem verbis, inimicissimè voluit præcipitare. Tametsi enim non vult Deus otiosis nobis coturnices assatas in os immittere, sed iubet nos sedulò orare: *Panem nostrum supersubstantialem*, vel, vt est apud Lucam, *quotidianum, da nobis hodie*; immò vult nos ad aratrum manum applicare, vt, *in sudore vultus nostri, vescamur pane nostro*, vt impleatur illud: *maledicta terra in opere tuo, in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vite tue*: non vult tamen nos

Matth. 6.

11.

Luc. 11. 3.

Genes. 3.

19.

Matth. 6. 31. totos esse, in pastu quærendo, more pecudum nonnullarum. Quin sacratiores seruos suos, extra petitionem memoratâ, non vult cogitare aut dicere: *Quid manducabimus, aut bibemus, aut quo cooperiemur?*

§. IV.

Tentatio Fratrum, metu famis.

Per hanc ergo ipsam etiam machinam tã sancto cœtui expugnando variæ undique & undiq; ex Orco, ad signa, cohortes confluxerunt. Inopia submisit famem, inedia imbecillitatem, caro tristitiam. Dæmon, postquam Christi athletas vidit famelicos, & esuriones factos, quasi in inclinatam aciem, ita faxa locutus identidem immisit *lapides*: nempe, nimis duram esse, ac velut saxeam vitam Eremitarum: tolerari hanc austeritatem non posse: humanam illis naturam esse, non Angelorum: nec utique vno sudore hauriendû esse hunc laborem; duraturum vsq; ad mortem; quam ipsam hoc genus vitæ, non sine homicidij crimine, sit procuraturum. Hæc cogitantibus ostendit *omnia regna Mundi, & gloriam eorum*; obiecit dapes, depinxit spumantes pateras; exposuit quidquid est deliciarum. Facilè in ruinam impelluntur, qui iam antè claudicant. Itaque esuritione tristes